

Museum Belvedere

Bettie van Haaster zet haar schilderijen intuïtief en met slechts een vaag idee van mogelijke voorstellingen op. Pas tijdens het schilderen krijgen ze richting en verschijnen in de doorgaans grillige verfpatronen van ritmisch geordende verfstreken beelden die associeren aan allerlei landschappelijkheden.

Van Haaster schildert nat-in-nat en boetseert haar verfvlakken in, over en tegen elkaar, waardoor even gelaagde als hechte structuren ontstaan. De tonale opbouw van haar composities weerspiegelt een bijzondere belangstelling voor licht, schaduw en tegenlicht. De effecten daarvan intensiveren zich als dag- of kunstlicht over de geprononceerde verfhuid strijkt en, bij het nemen van enige afstand, de materie in staat blijkt tot atmosfeer te transformeren.

Van dichtbij geven van Haasters verfobjecten vooral een gedetailleerd verslag van het artistieke proces. In elke geprofileerde verfstreek lijkt de behoefte schuil te gaan het medium te duiden, het eigen handelen te analyseren en anderen direct bij het schilderen te betrekken.

Uit:
Museum Belvedere
Han Steenbrugge
Januari 2012